

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος 18

Συνδρομή ἑτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 12, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20. — Αἱ συνδρομαὶ ἄρχονται ἀπὸ ἰαννουαρίου ἐκαστοῦ ἔτους καὶ εἶναι ἑτήσιαι. — Γραφεὶον τῆς Διευθύνσεως: Ὀδὸς Ἀγγέλου 9

3 Ἀπριλίου 1883

ΕΥΓΕΝΙΑ ΓΡΑΝΔΕ

[Μυθιστορία Ὀνωρίου Βαλζάκ. — Μετάφρ. Ἀγγέλου Βλάχου].

Συνέχεια καὶ τέλος τῆς σελ. 190.

Ἡ πρωΐα ἐκείνη ἔμελλε ν' ἀποβῇ ἐπίσημος δι' αὐτὴν καὶ πλήρης γεγονότων.

Ἡ Ἀννέτα τῇ ἀνήγγειλε τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ γηραιοῦ ἐφημερίου τῆς ἐνορίας. Ὁ ἐφημέριος οὗτος, συγγενὴς τῶν Κρυσῶ, ἦτο διατεθειμένος ὑπὲρ τοῦ προσέδρου Δε Βομφῶν. Ἀπὸ τινων ἡμερῶν ὁ γέρον ἀβόας εἶχε πείσει αὐτὸν νὰ ὁμιλήσῃ πρὸς τὴν δεσποινίδα Γρανδέ, ἐκ καθαρῶς θρησκευτικῆς ἐπόψεως, περὶ τῆς ὑποχρεώσεως ἣτις τῇ ἐπεβάλλετο νὰ νυμφευθῇ.

Βλέπουσα τὸν ἱερέα της, ἡ Εὐγενία ὑπέθεσεν ὅτι ἤρχετο νὰ λάβῃ τὰ χίλια φράγκα ἅτινα τῷ ἔδιδε μηνιαίως διὰ τοὺς πτωχοὺς, καὶ εἶπεν εἰς τὴν Ἀννέταν νὰ τὰ φέρῃ. Ἄλλ' ὁ ἐφημέριος ἐμειδιάσατο.

— Σήμερον, εἶπε, δεσποινίς, ἔρχομαι νὰ σὰς ὁμιλήσω περὶ μιᾶς ταλαιπώρου κόρης, ὑπὲρ τῆς ὁποίας ἐνδιαφέρεται ὅλη ἡ πόλις, καὶ ἡ ὁποία δὲν φέρεται χριστιανικῶς, διότι δὲν ἀγαπᾷ τὸν ἑαυτὸν της.

— Ἀχ, κύριε ἐφημέριε, μ' εὐρίσκετε εἰς μίαν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν μοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ συλλογισθῶ τὸν πλησίον μου. Εἶμ' ἐντελῶς ἀπησχολημένη μὲ τὸν ἑαυτὸν μου. Εἶμαι πολὺ δυστυχὴς, καὶ μόνον τὴν ἐκκλησίαν ἔχω καταφύγιόν μου. Οἱ κόλποι της δύνανται νὰ περιλάβουν ὅλας μας τὰς ὁδύνας, καὶ τὸ ἔλεός της εἶνε μέγα καὶ ἀνεξάντλητον.

— Τότε λοιπὸν, δεσποινίς, ἀσχολούμενοι περὶ τῆς ταλαιπώρου αὐτῆς κόρης θ' ἀσχοληθῶμεν περὶ ὑμῶν. Ἀκούσατε. Ἄν ἐπιθυμῇτε τὴν ψυχικὴν σας σωτηρίαν, δύο μόνας ὁδοὺς ἔχετε ν' ἀκολουθήσετε· ἢ ν' ἀφήσετε τὸν κόσμον, ἢ νὰ ὑπακούσετε εἰς τοὺς νόμους του. Νὰ ὑποταχθῇτε εἰς τὴν γνῆνιν σας τύχην ἢ νὰ ζητήσετε κλήρον οὐράνιον.

— ὦ! ἡ φωνὴ σας μοῦ ὁμιλεῖ καθ' ἡν στιγμὴν ἐπεθύμουν ν' ἀκούσω μίαν φωνήν. Ὁ Θεὸς ἀληθῶς σας στέλλει. Θ' ἀποχαιρετήσω τὸν κόσμον, καὶ θὰ ζήσω διὰ τὸν Θεόν μόνον ἐν σιγῇ καὶ ἡρεμίᾳ.

— Πρέπει, κόρη μου, πολὺν καιρὸν νὰ σκεφθῇς, πρὶν λάβῃς τὴν σοβαρὰν αὐτὴν ἀπόφασιν. Ὁ γάμος εἶνε ζωὴ, καὶ τὸ μοναστήριον εἶνε θάνατος.

— Τότε λοιπὸν τὸν θάνατον, ἐφημέριε, τὸν θάνατον καὶ γρήγορα! ἀπήντησεν ἐκείνη μετὰ φοβερᾶς ζωηρότητος.

— Τὸν θάνατον! ἀλλ' ἔχετε, δεσποινίς, μεγάλαν ὑποχρεώσιν πρὸς τὴν κοινωνίαν. Δὲν εἴσθε ἡ μήτηρ τῶν πτωχῶν, εἰς τοὺς ὁποίους δίδετε ἐνδύματα, ξύλα τὸν χειμῶνα καὶ ἐργασίαν τὸ θέρος; Ἡ μεγάλη σας περιουσία εἶνε δάνειον τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀποδώσετε, καὶ μὲ τοιαύτας διαθέσεις τὴν ἀπεδέχθητε εὐσεβῶς. Νὰ ταφῇτε εἰς μοναστήριον θὰ ἦτο ἐγωϊσμὸς. Νὰ μείνατε γραία κόρη, δὲν πρέπει. Ἐν πρώτοις, δύνασθε νὰ διαχειρισθῇτε τὴν κολοσσιαίαν περιουσίαν σας; πιθανῶς θὰ τὴν χάσετε. Θὰ ἔχετε εὐθὺς χιλιάδας δικῶν, καὶ θὰ περιπλκῇτε εἰς ἀδιεξόδους δυσχερείας. Πιστεύσατε τὸν ἱερέα σας. Εἰς σύζυγος εἶνε χρήσιμος. Πρέπει νὰ διατηρήσῃτε ὅ,τι σας ἔδωκεν ὁ Θεός. Σὰς ὁμιλῶ τοιουτοτρόπως διότι σας ἀγαπῶ. Σεῖς ἀγαπᾶτε εἰλικρινῶς τὸν Θεόν, καὶ οφείλετε νὰ ζητήσετε τὴν σωτηρίαν σας ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ κόσμου, τοῦ ὁποίου ἀποτελεῖτε ἐν τῶν ὠραιότερων κοσμημάτων, καὶ εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλετε νὰ χρησιμεύσετε ὡς θεάρεστον παράδειγμα.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἠγγέλθη ἡ κυρία Δε Γρασέν. Ἐφερὲν αὐτὴν ἡ ἐκδίκησις καὶ μεγάλη ἀπελπισία.

— Δεσποινίς, . . . εἶπε. ὦ! ἰδοὺ ὁ κύριος ἐφημέριος. Τότε σιωπῶ. Ἠρχόμην νὰ σας ὁμιλήσω περὶ ὑποθέσεων, καὶ βλέπω ὅτι ἔχετε θρησκευτικὴν συνομιλίαν.

— Κυρία, εἶπεν ὁ ἐφημέριος, σας ἀφίνω τὸ σταδίον ἐλεύθερον.

— ὦ! κύριε ἐφημέριε, εἶπεν ἡ Εὐγενία, ἐπιστρέψατε μετ' ὀλίγας στιγμᾶς. Ἡ συνδρομὴ σας μοῦ εἶνε πολὺ ἀναγκαία αὐτὴν τὴν στιγμὴν.

— Ναί, πτωχή μου κόρη! εἶπεν ἡ κυρία Δε Γρασέν.

— Τί ἐννοεῖτε; ἠρώτησαν συγχρόνως ἡ δεσποινίς Γρανδέ καὶ ὁ ἐφημέριος.

— Δὲν ἔμνησθ' ὅτι ἐπέστρεψεν ὁ ἐξαδελφός

σας, ὅτι νυμφεύεται τὴν δεσποινίδα Δωδριῶν ; Αἱ γυναῖκες ἐννοοῦν εὐκολα . . .

Ἡ Εὐγενία ἠρυθρίασε καὶ ἔμεινεν ἄφωνος. Ἀπεφάσισε δὲ νὰ ὑποκριθῇ περαιτέρω τὸ ἀδιὰ-φορον ἦθος τοῦ πατρός της.

— Ἐγώ, κυρία, ἀπήντησεν εἰρωνικῶς, δὲν ἐννοῶ εὐκολα, καὶ δὲν σὰς ἐννοῶ διόλου. Ὁμιλήσατε, ὁμιλήσατε ἐνώπιον τοῦ ἐφημερίου, ἡ-ξεύρετε ὅτι εἶνε πνευματικός μου.

— Τότε λοιπόν, δεσποινίς, ἰδοὺ τί μὲ γρά-φει ὁ σύζυγός μου. Ἀναγνώσατε.

Καὶ ἡ Εὐγενία ἀνέγνω τὴν ἐπομένην ἐπιστο-λὴν :

«Φιλτάτη μου,

» Ὁ Κάρλος Γρανδὲ ἦλθεν ἀπὸ τὰς Ἰνδίας. Εἶνε ἐν Παρισίοις πρὸ ἐνὸς μηνός. . . »

— Ἐνὸς μηνός ! εἶπε καθ' ἑαυτὴν ἡ Εὐγε-νία, καὶ ἡ χεὶρ της κατέπεσε.

Μετά τινα παῦσιν ἐξηκολούθησεν ἀναγινώ-σκουσα :

« Ἦναγκάσθην νὰ περιμείνω δις εἰς τὸν προ-θάλαμόν του, πρὶν κατορθώσω νὰ ὁμιλήσω εἰς αὐτόν τὸν μέλλοντα ὑποκόμητα Δωδριῶν. Μο-λονότι ὅλος ὁ κόσμος ὁμιλεῖ περὶ τοῦ γάμου του, καὶ αἱ προκηρύξεις ἐδημοσιεύθησαν ἤδη. . . »

— Μ' ἔγραφε λοιπόν καθ' ἣν στιγμὴν. . . δι-ενοήθη ἡ Εὐγενία. Δὲν ἐπέρανε δὲ τὴν σκέψιν της, οὐδ' ἀνεφώνησεν ὁ αἴτιμος !, ὡς ἤθελε πρᾶ-ξει παρυσινή τις. Οὐχ ἦττον βαθυτάτην ἡσθάν-θη περιφρόνησιν πρὸς τὸν ἐξάδελφόν της, καί-τοι δὲν ἐξέφρασεν αὐτήν.

« . . ὁ γάμος οὗτος ἀκόμη δὲν ἔγεινεν. Ὁ μαρκήσιος δὲν θὰ δώσῃ τὴν κόρην του εἰς τὸν υἱὸν χρεωκόπου. Ὑπῆγα νὰ τῷ ἀνακοινώσω τὰς φροντίδας, τὰς ὁποίας ὁ θεός του κ' ἐγὼ εἴ-χομεν καταβάλει διὰ τὰς ὑποθέσεις τοῦ πατρός του, καὶ τὰ ἐπιτήδεια τεχνάσματα, διὰ τῶν ὁποίων εἴχομεν κατορθώσει νὰ κρατήσωμεν ἡ-σύχους ἕως σήμερον τοὺς δανειστάς. Φαντάσου ὅτι ὁ αὐθάδης αὐτὸς νεανίας εἶχε τὸ θράσος νὰ μοῦ ἀποκριθῇ, εἰς ἐμέ, ὅστις ἐπὶ πέντε ἔτη ἐφρόντισα νυχθημερόν περὶ τῶν συμπεφρόντων του καὶ τῆς τιμῆς του, ὅτι αἱ ὑποθέσεις τοῦ πατρός του δὲν τὸν ἐνδιαφέρουν. Εἰς δικολάβος τοῦ ἐμποροδικείου θὰ εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ζη-τήσῃ ἀντιμισθίαν τριάντα καὶ σαράντα χιλιά-δας φράγκα, πρὸς ἐν τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τοῦ πο-σοῦ τῶν πιστώσεων. Ἀλλὰ ὑπομονή. Ὁφείλον-ται νομίμως ἐν ἑκατομύριον καὶ διακόσιαι χι-λιάδες φράγκα εἰς τοὺς δανειστάς, καὶ ἐντὸς ὀλίγου θὰ κηρύξω τὸν πατέρα του εἰς πτώχευ-σιν. Ἐμβῆκα εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, πιστεύ-σας εἰς τοὺς λόγους τοῦ γέροντος ἐκείνου κρο-κοδείλου, τοῦ Γρανδέ, καὶ ἔδωκα ὑποσχέσεις ἐξ ὀνόματος τῆς οἰκογενείας. Ἄν ὁ κ. ὑποκόμης Δωδριῶν ἀδιαφορεῖ διὰ τὴν τιμὴν του, ἐγὼ δὲν ἀδιαφορῶ διόλου διὰ τὴν ἰδικήν μου. Θὰ ἐξη-

γῶσω ἐπομένως τὴν θέσιν μου εἰς τοὺς δανει-στάς. Οὐχ ἦττον τρέφω τοσοῦτον σέβας πρὸς τὴν δεσποινίδα Γρανδέ, τῆς ὁποίας τὴν συγ-γένειαν εἴχομεν ἐλπίζει εἰς καιροὺς εὐτυχαστέ-ρους, ὥστε δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἐνεργήσω πρὶν ἢ τῆς ὁμιλήσεως περὶ αὐτῆς τῆς ὑποθέσεως. . . »

Μετά τὴν φράσιν ταύτην ἀπέδωκε ψυχρῶς ἡ Εὐγενία τὴν ἐπιστολὴν, χωρὶς ν' ἀναγνώσῃ αὐτὴν μέχρι τέλους.

— Σὰς εὐχαριστῶ, εἶπεν εἰς τὴν κυρίαν Δὲ Γρασέν.

— Ἡ φωνὴ σας αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἶνε ἐν-τελῶς ἡ φωνὴ τοῦ πατρός σας, εἶπεν ἡ κυρία Δὲ Γρασέν.

— Κυρία, εἶπεν ἡ Ἀννέτα, ἔχετε νὰ μοῦ με-τρήσετε ὀκτὼ χιλιάδας φράγκα εἰς χρυσόν.

— Ἀλήθεια. Κἀμετέ μου τὴν χάριν, κυρία Κορνοαγέ, νὰ ἔλθετε μαζί μου.

— Κύριε ἐφημέριε, εἶπεν ἡ Εὐγενία μετὰ εὐ-γενοῦς ἀπαθείας, ἣν παρείχεν αὐτῇ ἡ ἰδέα ἣν ἔμελλε νὰ ἐκφράσῃ, θὰ ἦτον ἀμάρτημα ἡ παρ-θενία ἐν τῷ γάμῳ ;

— Δὲν ἤξεύρω τί νὰ σὰς ἀπαντήσω. Ἄν θέ-λετε νὰ μάθετε τί λέγει περὶ αὐτοῦ ὁ διάσημος Σανσεζ εἰς τὸ *Περὶ Γάμου* σύγγραμμά του, σὰς τὸ λέγω αὖριον.

Ὁ ἐφημέριος ἀνεχώρησεν.

Ἡ δεσποινὶς Γρανδέ ἀνέβη εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ πατρός της, κ' ἔμεινεν ἐντὸς αὐτοῦ μόνη ὅλην τὴν ἡμέραν, μὴ θελήσασα νὰ καταβῇ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος, καίτοι πολὺ ἐπέμενεν ἡ Ἀννέτα. Ἐπεφάνη δὲ τὴν ἐσπέραν, καθ' ἣν ὥ-ραν ἀφίκοντο οἱ συνήθεις ἐπισκέπται.

Οὐδέποτε ἡ αἵθουσα τῶν Γρανδέ ὑπῆρξε το-σοῦτον πλήθουσα, ὅσον τὴν ἐσπέραν ἐκείνην. Ἡ εἰδησις τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τῆς ἀνοήτου προ-δοσίας τοῦ Καρόλου εἶχε διαδοθῇ ἀνὰ πᾶσαν τὴν πόλιν. Ἀλλ' ὅσον προσεκτικὴ καὶ ἂν ὑπῆρ-ξεν ἡ περιέργεια τῆς ὁμηγύρεως, ἔμεινεν ἀθε-ράπευτος. Ἡ Εὐγενία, ἥτις ἀνέμενε τὴν περι-έργειαν ταύτην, οὐδεμίαν διὰ τῆς ἡρέμου μορ-φῆς της ἐμαρτύρησεν ἐκ τῶν ἐνδομύχων βα-σάνων, αἵτινες τὴν ἐτάραττον. Ὑπεκρίθη πρό-σωπον φαιδρόν, ὅπως ἀπαντήσῃ εἰς τοὺς θελή-σαντας νὰ ἐπιδειξῶσι τὸ ἐνδιαφέρον των διὰ λόγων καὶ βλεμμάτων μελαγχολικῶν. Ἐκά-λυψε τέλος τὴν συμφορὰν της ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς τυπικῆς φιλοφροσύνης.

Περὶ τὴν ἐνάτην ὥραν ἐπερατοῦντο τὰ παι-γνίδια, οἱ παίζοντες κατέλειπον τὰς τραπέζας των, ἐπληρώνοντο, καὶ φιλονεικοῦντες ἔτι περὶ τῆς τελευταίας ῥιπῆς προσήρχοντο εἰς τὸν κύ-κλον τῶν συνομιλούντων.

Καθ' ἣν στιγμὴν ὁ ὄμιλος ἡγέρθη σύσσωμος ἵνα καταλίπῃ τὴν αἵθουσαν, ἐπῆλθε δραματικὴ περιπέτεια ἥτις ἀντήχησεν ἐν Σωμύρῃ, ἐκεῖθεν

δὲ καθ' ὅλην τὴν ἐπαρχίαν καὶ τὰς περικειμέ-
νας τέσσαρας νομαρχίας.

— Μείνατε, κύριε πρόεδρε, εἶπεν ἡ Εὐγενία
πρὸς τὸν κύριον Δὲ Βομφών, ὅτε εἶδεν αὐτὸν
λαμβάνοντα τὴν ῥάβδον του.

Πρὸς τοὺς λόγους τούτους πάντες οἱ τῆς
ὁμηγύρεως ἡσθάνθησαν συγκίνησιν. Ὁ δὲ πρό-
εδρος ὠχρίασε καὶ ἠναγκάσθη νὰ καθίσῃ.

— Εἰς τὸν πρόεδρον τὰ ἑκατομμύρια, εἶπεν
ἡ δεσποινὶς Γριβωκούρ.

— Εἶνε προφανές, ὁ πρόεδρος Δὲ Βομφών
νυμφεύεται τὴν δεσποινίδα Γρανδέ, ἀνέκραξεν
ἡ κυρία Δορσονβάλ.

— Αὐτὸ ἦτον τὸ καλλίτερον τοῦ παιγνιδιοῦ
μας, εἶπεν ὁ ἀδελφός.

— Σωστό *σλέμ*, εἶπεν ὁ συμβολαιογράφος.
Ἐκαστος εἶπε τὴν εὐφυολογίαν του, καὶ πάν-
τες ἔβλεπον τὴν κληρονόμον ἱσταμένην ἐπὶ τῶν
ἑκατομμυρίων της, ὡς ἐπὶ στυλοβάτου.

Τὸ ἀπὸ ἐννέα ἡδὴ ἐτῶν ἡρχισμένον δῶμα
ἐλύετο. Λέγουσα ἡ Εὐγενία εἰς τὸν πρόεδρον
νὰ μείνῃ, καὶ τοῦτο ἐνώπιον ὅλης τῆς Σωμύ-
ρης, τί ἄλλο ἔπραττεν ἢ ἀνήγγελλεν ὅτι ἔ-
μελλε νὰ τὴν νυμφεῖται; Εἰς τὰς μικρὰς πό-
λεις τοσοῦτον αὐστηραὶ εἶνε τῆς εὐπρεπείας αἱ
ἀπαιτήσεις, ὥστε παράθλασις τοιαύτη ἀποτε-
λεῖ τὴν ἐπισημοτάτην τῶν ὑποσχέσεων.

— Κύριε πρόεδρε, εἶπε αὐτὸν ἡ Εὐγε-
νία ἀφοῦ ἔμειναν μόνοι, γνωρίζω διατί σὰς ἀ-
ρέσω. Ὁρκισθῆτέ μου νὰ μὲ ἀφήσετε ἐλευθέραν
καθ' ὅλην μου τὴν ζωὴν, νὰ μὴ μοῦ ἐνθυμή-
σετε κανὲν τῶν δικαιωμάτων, ὅσα σὰς παρέχει
ἐπ' ἐμοῦ ὁ γάμος, καὶ σὰς δίδω τὴν χεῖρά μου.
"Ω!, ὑπέλαβε, βλέπουσα αὐτὸν γονυπετοῦντα
ἐνώπιόν της, δὲν ἐτελειώσα. Δὲν πρέπει, κύριε,
νὰ σὰς ἀπατήσω. Ἐγὼ ἐντὸς τῆς καρδίας μου
αἰσθημα ἀνεξάλειπτον, μόνον δὲ φιλίαν δύνα-
μαι νὰ προσφέρω εἰς τὸν σύζυγόν μου. Δὲν ἐπι-
θυμῶ οὔτε νὰ τὸν προσβάλω, οὔτε νὰ παραβῶ
τοὺς νόμους τῆς καρδίας μου. Σὰς προσφέρω ὁ-
μως τὴν χεῖρα καὶ τὴν περιουσίαν μου μόνον
ἀντὶ μεγάλης ὑπηρεσίας τὴν ὁποίαν σὰς ζητῶ.

— Διατάξατε, εἶμαι ἔτοιμος, εἶπεν ὁ πρό-
εδρος.

— Ἴδού, κύριε πρόεδρε, ἐν ἑκατομμύριον καὶ
πεντακόσια χιλιάδες φράγκα, εἶπεν ἐξάγουσα
ἐκ τοῦ στήθους της τίτλον ἑκατὸν μετοχῶν
τῆς Γαλλικῆς Τραπεζίης. Μεταβίητε εἰς Παρι-
σίους, ὅχι αὐριον, ὅχι ἀπόψε, ἀλλ' αὐτὴν τὴν
στιγμὴν. Εὗρετε τὸν κύριον Δὲ Γρασέν καὶ μάρ-
θετε τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν δανειστῶν τοῦ θεῖου
μου. Συγκαλέσατέ τους, πληρώσατε ὅλα τὰ
χρεῖα τῆς κληρονομίας, κεφάλαια καὶ τόκους
πρὸς πάντε τοὺς ἑκατὸν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ
χρέους μέχρι τῆς ἐξόφλησεως, καὶ προσπαθή-
σατε ἐν γένει νὰ λάβετε γενικὴν καὶ κατὰ τύ-
πους ἐξόφλησιν. Εἰσθε δικαστικὸς, καὶ μόνον

εἰς σὰς ἐμπιστεύομαι αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν. Εἰ-
σθε ἄνθρωπος χρηστὸς καὶ ἔντιμος. Στηριζομένη
εἰς τὸν λόγον σας, θέλω διέλθει τοὺς κινδύνους
τῆς ζωῆς, σκεπομένη ὑπὸ τοῦ ὀνόματός σας.
Θὰ ἔχωμεν ἀμοιβαίαν πρὸς ἀλλήλους ἐπισείκειαν.
Γνωρίζομεθα πρὸ τόσου καιροῦ, καὶ εἴμεθα σχε-
δὸν συγγενεῖς. Δὲν θὰ θελήσετε βέβαια νὰ μὲ
κάμετε δυστυχῆ.

Ὁ πρόεδρος ἔπεσε πρὸ τῶν ποδῶν τῆς πλου-
σίας κληρονόμου, σπαίρων ἐκ χαρᾶς καὶ ἀγω-
νίας.

— Θὰ εἶμαι δοῦλός σας! τῇ εἶπε.

— Ὅταν λάβετε τὴν ἐξόφλησιν, ὑπέλαβεν
ἐκείνη ἀπενίζουσα ἐπ' αὐτὸν ψυχρὸν βλέμμα,
θὰ τὴν δώσητε εἰς τὸν ἐξαδελφόν μου μεθ' ὅ-
λων τῶν τίτλων καὶ αὐτῆς τῆς ἐπιστολῆς. Ὅ-
ταν δὲ ἐπιστρέψετε, θὰ τηρήσω τὸν λόγον μου.

Ὁ πρόεδρος ἐνόησεν, ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς
Εὐγενίας προσήρχετο ἐξ ἐρωτικοῦ πείσματος.
Ἔσπευσε λοιπὸν νὰ ἐκτελέσῃ τὰς διαταγὰς της
ἐν πάσῃ ταχύτητι, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ συμφορὰς
τις τῶν δύο ἐραστῶν.

Ὅτε ὁ κύριος Δὲ Βομφών ἀνεχώρησεν, ἡ Εὐ-
γενία ἔπεσεν εἰς τὸν κλιντήρᾳ της καὶ ἀνελύθη
εἰς δάκρυα. Τὸ πᾶν εἶχε τελειώσει δι' αὐτὴν.

Ὁ πρόεδρος ἐπέβη τῆς ταχυδρομικῆς ἀμά-
ξης καὶ τὴν ἐπαύριον ἐσπέραν ἦτο ἐν Παρισίοις.
Τὴν ἐπομένην δὲ πρωίαν μετέβη πρὸς τὸν Δὲ
Γρασέν. Συνεκάλεσεν ἀμέσως τοὺς δανειστὰς ἐν
τῷ γραφείῳ τοῦ συμβολαιογράφου, παρ' ᾧ ἦ-
σαν καταταθειμένοι οἱ τίτλοι· προσήλθον δὲ
πάντες. Καίτοι δανεισταί, ὑπῆρξαν ἀκριβεῖς,
πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν. Τότε δὲ ὁ πρόεδρος
Δὲ Βομφών, ἐν ὀνόματι τῆς δεσποινίδος Δὲ Γραν-
δέ, ἐπλήρωσεν εἰς αὐτοὺς τὸ κεφάλαιον καὶ
τοὺς ὀφειλομένους τόκους. Ἡ πληρωμὴ τῶν
τόκων ὑπῆρξε καταπληκτικὸν διὰ τὴν ἐποχὴν
ἐκείνην φαινόμενον ἐν τῷ ἐμπορίῳ τῶν Παρι-
σίων.

Ἀφοῦ κατεχωρίσθη ἡ ἐξόφλησις, καὶ ὁ Δὲ
Γρασέν ἐπληρώθη διὰ τοὺς κόπους του διὰ δώ-
ρου πεντήκοντα χιλιάδων φράγκων, ὅπερ προσ-
έφερεν αὐτῷ ἡ Εὐγενία, ὁ πρόεδρος μετέβη εἰς
τὸ μέγαρον Δωδριῶν, κ' εὗρεν ἐκεῖ τὸν Κάρολον
καθ' ἣν στιγμὴν ἐπέστρεφεν εἰς τὸ δωμάτιόν
του, μετὰ βαρυτάτους λόγους τοῦ πενθεροῦ του.
Ὁ γέρον μαρκήσιος εἶχε δηλώσει εἰς αὐτὸν πρὸ
μικροῦ, ὅτι δὲν ἤθελε γείνει γαμβρός του, εἰμὶ
ὅταν ἐπληρώνοντο πάντες οἱ πιστωταὶ τοῦ Γου-
λιέλμου Γρανδέ.

Ὁ πρόεδρος ἐνεχείρισεν ἐν πρώτοις τὴν ἐπο-
μένην ἐπιστολήν.

«*Εξαδελφέ μου*

«Ὁ κύριος πρόεδρος Δὲ Βομφών ἀνέλαβε νὰ
σὰς ἐγχειρίσῃ τὴν ἐξόφλησιν ὅλων τῶν χρεῶν
τοῦ θεῖου μου, καὶ ὁμολογίαν ἄλλην ἰδικήν μου,
δι' ἧς ἀναγνωρίζω ὅτι ἔλαβον τὸ ἀντίτιμον παρ'

ὕμῳ. Μὲ εἶπον ὅτι ἐπρόκειτο περὶ πτωχεύσεως· ἐσκέφθη δὲ ὅτι ὁ υἱὸς ἀνθρώπου πτωχεύσαντος δὲν θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ νυμφευθῇ τὴν δεσποινίδα Δωδριῶν. Ἀληθῶς, ἐξάδελφέ μου· ἐκρίνατε ὀρθῶς περὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῶν τρόπων μου. Δὲν ἔχω βεβαίως τίποτε τοῦ μεγάλου κόσμου, δὲν γνωρίζω τοὺς ὑπολογισμούς του οὐδὲ τὰς ἐξέεις του, καὶ δὲν θὰ ἠδυνάμην νὰ σὰς παρασχω τὰς εὐχαριστήσεις ὅσας ἐπιθυμεῖτε νὰ εὑρετε ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Ἔφε εὐτυχῆς κατὰ τὰς κοινωνικὰς ἀπαιτήσεις, εἰς τὰς ὁποίας θυσιάζετε τοὺς πρώτους μας ἔρωτας. Ἵνα συμπληρώσω τὴν εὐτυχίαν σας δὲν δύναμαι νὰ σὰς προσφέρω ἄλλο ἢ τὴν τιμὴν τοῦ πατρὸς σας. Χαίρετε. Θὰ ἔχετε πάντοτε πιστὴν φίλην, τὴν ἐξαδέλφην σας

»EUGENIAN».

Ὁ πρόεδρος ἐμειδίασε πρὸς τὴν ἐπιφώνησιν, ἣν δὲν κατώρθωσε νὰ καταστείλῃ ὁ φιλόδοξος ἐκεῖνος λαμβάνων τὴν ἐπίσημον πρᾶξιν τῆς ἐξοφλήσεως.

— Θ' ἀναγγεῖλωμεν, εἶπε πρὸς αὐτόν, ἀμοιβαίως πρὸς ἀλλήλους τοὺς γάμους μας.

— Ἀ! νυμφεύεσθε τὴν Εὐγενίαν; Χαίρω πολὺ. Εἶνε καλὴ κόρη. Ἀλλά, ὑπέλαβεν, ἐξ αἰφνιδίου ιδέας ὀρμώμενος, εἶνε πλουσία λοιπόν;

— Εἶχεν, ἀπήντησεν ἐμπαικτικῶς ὁ πρόεδρος, δεκαεννέα σχεδὸν ἑκατομμύρια πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν, ἀλλὰ σήμερον ἔχει μόνον δεκαεπτὰ.

Ὁ Κάρολος προσεῖδε τὸν πρόεδρον ἡλιθίως.

— Δεκαεπτὰ ἑκατ...

— Δεκαεπτὰ ἑκατομμύρια, μάχιστα κύριε. Θὰ ἔχωμεν νυμφευόμενοι ἐπτακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων λιβρῶν εἰσόδημα.

— Φίλτατέ μου ἐξάδελφε, εἶπεν ὁ Κάρολος ἀναλαμβάνων πως ἀτάραχον ἦθος, ἡμποροῦμεν ἐξαίρετα νὰ φανώμεν χρήσιμοι πρὸς ἀλλήλους.

— Συμφωνῶτατοι, εἶπεν ὁ πρόεδρος. Ἴδου πρὸς τούτοις καὶ ἐν μικρὸν κιβώτιον τὸ ὅποιον ὀφείλω νὰ παραδῶω εἰς τὰς χεῖράς σας, προσέβηκεν ἀποθέτων ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸ κιβώτιον, ὅπερ περιεῖχε τὴν κομμοθήκην.

— Λοιπόν, φίλτατέ μου, εἶπεν ἡ κυρία μαρκησία Δωδριῶν, εἰσέρχομένη χωρὶς νὰ παρατηρήσῃ τὸν Κρυσώ, μὴν ἀνησυχεῖς δι' ὅσα σοῦ εἶπεν ὁ καυμένος ὁ Δωδριῶν, τοῦ ὁποίου εἶχε γυρίσει τὰ μυαλὰ ἢ δούκισσα Σωλιέ. Τίποτε, τὸ ἐπαναλαμβάνω, δὲν θὰ ἐμποδίσῃ τὸν γάμον σου.

— Πολὺ καλὰ, κυρία, ἀπήντησεν ὁ Κάρολος. Τὰ τρία ἑκατομμύρια, τὰ ὅποια ὤφειλεν ἄλλοτε ὁ πατήρ μου ἐπληρώθησαν χάρις.

— Τοῖς μετρητοῖς; εἶπεν ἐκείνη.

— Μέχρι λεπτοῦ, κεφάλαια καὶ τόκοι. Ἡ μνήμη τοῦ πατρὸς μου εἶνε τόρα ἀκηλίδωτος.

— Τί ἀνοησία! ἀνέκραξεν ἡ πενθερά. —

Ποῖος εἶνε αὐτὸς ὁ κύριος; εἶπεν εἰς τὸ οὖς τοῦ γαμβροῦ τῆς, βλέπουσα τὸν Κρυσώ.

— Ἀνθρώπος τὸν ὁποῖον ἔχω εἰς τὰς ὑποθέσεις μου, ἀπήντησεν ἐκεῖνος ταπεινῇ τῇ φωνῇ.

Ἡ μαρκησία ἐχαίρετισεν ἀλαζόνως τὸν κύριον Δὲ Βομφών.

— Βλέπω ὅτι ἠρξίσμεν νὰ φαινώμεθα ἡδὴ χρήσιμοι πρὸς ἀλλήλους, εἶπεν ὁ πρόεδρος λαμβάνων τὸν πῖλόν του. Χαίρετε, ἐξάδελφέ μου.

— Μὲ περιπαίζει, θαρρῶ, αὐτὸς ὁ χωριάτης. Τί ὀρεξιν θὰ εἶχα νὰ τοῦ χῶσω εἰς τὴν κοιλιὰ ἐξ δάκτυλα σίδερό!

Ὁ πρόεδρος εἶχεν ἀναχωρήσει.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὁ κύριος Δὲ Βομφών, ἐπιστρέψας εἰς Σωμύρην, ἐδημοσίευσεν τὸν μετὰ τῆς Εὐγενίας γάμον του. Μετὰ ἐξ δὲ μῆνας διωρίζετο ἐφέτης ἐν Ἀνζέ.

Πρὶν ἢ καταλίπῃ τὴν Σωμύρην, ἡ Εὐγενία ἐχώνευσεν τὸν χρυσὸν τῶν κοσμημάτων, ἅτινα τοσοῦτον χρόνον ἦσαν πολύτιμα εἰς τὴν καρδίαν τῆς, καὶ κατεσκεύασε δι' αὐτῶν καὶ τῶν ὀκτακισχιλίων φράγκων τοῦ ἐξαδέλφου τῆς χρυσὸν δισκάριον, ὅπερ προσήνεγκεν εἰς τὴν ἐνοριακὴν ἐκκλησίαν, ἐν ἣ τοσοῦτον ἄλλοτε εἶχε προσευχηθῇ ὑπὲρ ἐκείνου. Διένειμε δὲ ἄλλως τὸν καιρὸν αὐτῆς μεταξὺ Ἀνζέ καὶ Σωμύρης. Ὁ σύζυγός τῆς, ἐπιδειξάμενος ἀφοσίωσιν ἐν πολιτικῇ τινι περιστάσει, ἐγένετο πρόεδρος ἐνὸς κομμῆτος τοῦ ἐφετερίου καὶ πρόεδρος γενικὸς μετ' ὀλίγα ἔτη. Ἀνέμενε δὲ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς, ἵνα εἰσέλθῃ εἰς τὸ κοινοβούλιον. Ὡρέγετο ἤδη τὴν θέσιν τοῦ ὁμοτίμου, καὶ τότε...

— Τότε λοιπόν, ὁ βασιλεὺς θὰ ἦν ἐξάδελφός του, ἔλεγεν ἡ Ἀννέτα, ἡ μεγάλη Ἀννέτα, ἡ κυρία Κορνουαγέ, εἰς ἣν ἡ κυρία τῆς ἀνήγγελε τ' ἀναμνόνοντα αὐτὴν μεγαλεῖα.

Οὐχ ἦττον ὁ κύριος πρόεδρος Δὲ Βομφών, ὅστις εἶχε πλέον ἐντελῶς καταργήσει τὴν πατρωνυμίαν Κρυσώ, δὲν κατώρθωσε νὰ πραγματοποιήσῃ τὰς φιλοδόξους ιδέας του. Ἀπέθανε τὴν ὀγδόην ἡμέραν ἀφ' ἧς ἐξελέχθη βουλευτῆς Σωμύρης.

Ὁ Θεός, ὁ πάντα βλέπων καὶ ἀσφαλῶς πλήτων, ἐτιμῶρει αὐτὸν βεθαίως διὰ τοὺς ὑπολογισμούς του καὶ τὴν δικανικὴν δεξιότητα, μετ' ἧς, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Κρυσώ, εἶχε συντάξει τὸ γαμικὸν αὐτοῦ συμβόλιον, καθ' ὃ οἱ δύο μελλόνυμφοι ἐδώρουν πρὸς ἀλλήλους ἐν περιπτώσει ἀτεκνίας πάντα αὐτὰν τὰ κτήματα, κινητὰ καὶ ἀκίνητα ἀνεξαιρέτως, εἰς πλήρη ἰδιοκτησίαν, παραιτούμενοι τῶν περὶ ἀπογραφῆς τύπων κ.λ. Ἡ ῥήτρα δὲ αὕτη ἐξηγεῖ τὸν βαθὺν σεβασμόν, ὃν εἶχε διαρκῶς ὁ πρόεδρος πρὸς τὴν θέλησιν καὶ τὴν μόνωσιν τῆς κυρίας Δὲ Βομφών.

Αἱ γυναῖκες ἀνέφερον τὸν κύριον πρόεδρον ὡς ἓνα τῶν εὐγενεσέρων καὶ ἀβροτέρων ἀνδρῶν,

ἐλυποῦντο αὐτόν, καὶ κατηγοροῦν μάλιστα πολ-
λάκις τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνίατον λύπην τῆς Εὐ-
γενίας, μεθ' ὅλης τῆς σκληρᾶς ἡδυλογίας, ἧς
εἰσὶν αἱ γυναῖκες ἱκαναί.

— Ἡ κυρία Δὲ Βομβῶν πρέπει νὰ ᾔηε πολὺ
ἄρρωστη, διὰ τὴν ἀφῆναι μόνον τὸν σύζυγόν της.
Ἡ ταλαίπωρη! Ὅθι ἱατρευθῇ ἄρα γε γρήγορα;
Τί νὰ ἔχη; Γαστρίτιδα, καρκίνον; Διὰ τί δὲν
συμβουλευέται τοὺς ἱατρούς; Τώρα τελευταῖα
ἐκτιρίνισε πολὺ. Διὰ τί δὲν πηγαίνει εἰς τὸ Πα-
ρίσι νὰ ἐρωτήσῃ τοὺς μεγάλους ἱατρούς; Πῶς
δὲν ἐπιθυμεῖ ν' ἀποκτήσῃ κανένα παιδάκι; Ἀ-
γαπᾷ, λέγουν, πολὺ τὸν ἄνδρα της. Διὰ τί δὲν
τοῦ δίδει ἓνα κληρονόμον, . . . μὲ τόσα πλοῦτη;
Ἄν τὸ κάμνει ἀπὸ ἰδιοτροπίαν, . . . εἶνε ἁμαρ-
τία. Ὁ καὶ μένος ὁ πρόεδρος!

Ἡ Εὐγενία, πεποικισμένη τὴν λεπτὴν ἐκεί-
νην αἰσθητικότητά, ἣν ὀξύνει διὰ τῆς διαρκοῦς
μελέτης ὁ ἐν μονώσῃ βίῳ καὶ ἀναπτύσσῃ ἐπὶ
παντὸς ἀντικειμένον προσπίπτοντος εἰς τὴν
σφαῖραν του, εἰθισμένη δὲ διὰ τῆς δυστυχίας καὶ
τῆς ἀνατροπῆς της νὰ μαντεύῃ τὰ πάντα, ἐ-
γνώριζεν, ὅτι ὁ πρόεδρος ἐπεθύμει τὸν θάνα-
τον της, ἵνα μείνῃ κύριος τῆς ἀπείρου ἐκείνης
περιουσίας, ἣν εἶχον ἔτι αὐξήσει αἱ κληρονο-
μίαι τοῦ θεοῦ του συμβολαιογράφου καὶ τοῦ
θεοῦ του ἄββξ, οὓς ἠδύκνησεν ὁ Θεὸς νὰ κα-
λέσῃ παρ' ἐαυτοῦ. Ἡ ταλαίπωρος ἀπόκληστος
ὠκτερε τὸν πρόεδρον. Ἡ δὲ θεία Πρόνοια ἐξε-
δίκησεν αὐτὴν διὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ τὴν
ἄτιμον ἀδιαφορίαν συζύγου, σεβομένου, ὡς τὴν
ἀσφαλεστάτην τῶν ἐγγυήσεων, τὸ ἀπελπι πά-
θος δι' οὗ ἐτρέφετο ἡ Εὐγενία. Ἡ ἀπόκτησις
τέκνου δὲν θὰ ἦτο δι' αὐτὸν ἡ καταστροφή πα-
σῶν τῶν ἐγώιστικῶν του ἐλπίδων καὶ πάσης
φιλοδόξου ἀπολαύσεως, ἣν ὠνεύετο ὁ πρό-
εδρος;

Οὕτως ὁ Θεὸς ἔχυσε πλημμύραν χρυσοῦ ἐπὶ
τῆς δεσμωτίδος, εἰς ἣν ὁ χρυσὸς ἦν ἀδιάφορος,
καὶ ἦτις ἐπόθει τὸν οὐρανόν, καὶ ἔζη, εὐσεβὴς
καὶ ἀγαθὴ διὰ λογισμῶν ἀγίων, ἐπικουρος ἐν
τῷ κρυπτῷ παντὸς δυστυχούς.

Ἡ κυρία Δὲ Βομβῶν ἐχέρησεν ἐν ἡλικίᾳ
τριακοντατριῶν ἐτῶν, ἔχουσα εἰσόδημα ὀκτα-
κοσίων χιλιάδων λιβρῶν, ὥραία δ' ἔτι, ὡς δύ-
ναι νὰ ᾔηε ὥραία ἡ προσεγγίζουσα εἰς τὰ
τεσσαράκοντα γυνή.

Ἡ μορφή της εἶνε λευκή, ἥρεμος, ἀτάρα-
χος. Ἡ φωνὴ της γλυκεῖα καὶ βαθεῖα. Οἱ τρό-
ποι της ἀπλοῖ. Ἐχεῖ πᾶσαν τὴν εὐγένειαν τῆς
ὀδύνης, καὶ πᾶσαν τὴν ἀγιότητα γυναικός, ἧς
δὲν ἐμόλυνε τὴν ψυχὴν ἡ ἐπαρὴ τοῦ κόσμου,
ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν τραχύτητα τῆς γραίας
κόρης καὶ τὰς μικρὰς ἑξεις τοῦ ἐπαρχιωτικοῦ
βίου. Καίτοι ἔχουσα εἰσόδημα ὀκτακοσίων χι-
λιάδων, ζῇ ὡς εἶχε ζήσει ἡ πτωχὴ Εὐγενία
Γρανδέ, δὲν ἀνάπτει πῦρ ἐν τῷ δωματίῳ της,

εἰμὴ ὁσάκις ἐπέτρεπεν ἄλλοτε ὁ πατήρ της ν' ἀ-
νάπτηται ἡ ἐστία τῆς αἰθούσης, καὶ σθενύνει
αὐτὸ κατὰ τὸ ἐπὶ τῆς νεότητός της ἰσχύον
πρόγραμμα. Ἐνδύεται πάντοτε, ὡς ἐνεδύετο ἡ
μήτηρ της. Ἡ ἐν Σωμύρῃ οἰκία, οἰκία ἀνή-
λιος, ψυχρά, σκιερὰ, μελαγχολικὴ, εἶνε ἡ εἰκὼν
τῆς ζωῆς της. Σωρεύει ἐπιμελῶς τὰ εἰσοδή-
ματά της, καὶ ἴσως ἤθελε φανῇ καὶ φειδωλή,
ἂν δὲν διέφευδε τὴν κακολογίαν δι' εὐγενούς
χρήσεως τοῦ πλούτου της. Φιλανθρωπικὰ κα-
θιδρύματα, γηροκομεῖα, χριστιανικὰ σχολεῖα
διὰ τὰ παιδιὰ, βιβλιοθήκη δημοσίᾳ πλουσίως
προικισθεῖσα, μαρτυροῦσι κατ' ἔτος κατὰ τῆς
μομφῆς τῆς φιλαργυρίας, ἣν προσάπτουσι τινες
εἰς αὐτήν. Καὶ αἱ ἐκκλησίαι τῆς Σωμύρης ἐ-
καλλύνθησαν ὑπ' αὐτῆς.

Ἡ κυρία Δὲ Βομβῶν, ἣν χλευαστικῶς ἀπο-
καλοῦσι δεσποινίδα, ἐμπνέει θρησκευτικὸν εἰς
πάντας σεβασμόν. Ἡ εὐγενὴς αὕτη καρδιά, ἣν
ἐπαλλον τὰ τρυφερώτατα τῶν αἰσθημάτων, ἐ-
μελλεν οὕτω νὰ ὑποταχθῇ εἰς τοὺς ὑπολογι-
σμοὺς τοῦ ἀνθρωπίνου συμφέροντος· τὸ χρῆμα
ἔμελλε νὰ περιβάλλῃ διὰ τῆς ψυχρᾶς αὐτοῦ
χροίᾶς τὸν οὐράνιον ἐκείνον βίον καὶ νὰ ἐμ-
πνεύσῃ δυσπιστίαν πρὸς τὰ αἰσθήματα εἰς γυ-
ναῖκα, ἥτις ἦτο ὅλη αἴσθημα.

— Σὺ μόνη μ' ἀγαπᾷς! ἔλεγε πρὸς τὴν Ἀν-
νέταν.

Ἡ χεὶρ τῆς γυναικὸς αὐτῆς θεραπεύει τὰς
κρυφίας πληγὰς πάσης οἰκογενείας. Ἡ Εὐγενία
βαδίζει πρὸς τὸν οὐρανόν, συνοδευομένη ὑπὸ
μακρᾶς σειρᾶς ἀγαθοεργιῶν. Τὸ μέγεθος τῆς ψυ-
χῆς της μετριάξει τὰς μικρότητας τῆς ἀνατρο-
πῆς της καὶ τὰς ἑξεις τῆς πρώτης της ζωῆς.

Τοιαύτῃ ἡ ἱστορία τῆς γυναικὸς αὐτῆς, ἡ-
τις ἐν μέσῳ τοῦ κόσμου δὲν εἶνε ἐκ τοῦ κόσμου·
ἡτις, δημιουργηθεῖσα ὅπως γείνη λαμπρὰ σύ-
ζυγος καὶ μήτηρ, οὔτε σύζυγον ἔχει, οὔτε τέ-
κνα, οὔτε οἰκογένειαν.

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν γίνεται λόγος περὶ νέου
αὐτῆς συνοικεσίου. Οἱ ἐν Σωμύρῃ ἀσχολοῦνται
περὶ αὐτῆς καὶ τοῦ μακρησίου Δὲ Φροαφῶν, οὐ-
τινος ἡ οἰκογένεια ἀρχίζει νὰ πολιορκῇ τὴν
πλουσίαν χήραν, ὡς εἶχον ἄλλοτε πράξει οἱ
Κρυσῶ.

Ἡ Ἀννέτα καὶ ὁ Κορνουαγὲ εἶνε διατεθει-
μένοι, λέγεται, ὑπὲρ τοῦ μακρησίου· ἀλλ' οὐ-
δὲν τοῦτο ψευδέστερον. Οὔτε ἡ Ἀννέτα οὔτε
ὁ Κορνουαγὲ ἔχουσι τόσον πνεῦμα, ὥστε νὰ ἐν-
νοήσωσι τὴν διαφθορὰν τοῦ κόσμου.

Ἡ « Βρετανικὴ ἱατρικὴ ἐφημερίς » ἀναφέ-
ρει λίαν ἐνδιαφέροντα πειράματα, δι' ὧν ὁ ἱα-
τρὸς κ. Payne κατάρθωσε νὰ φωτίσῃ τὸ ἐσω-
τερικὸν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος διὰ τῆς ἡλεκ-
τρικῆς λυχνίας τοῦ Swan. Ἀνάλογα πειρά-
ματα ἐξετέλεσεν ἐν Γαλλίᾳ ὁ κ. Trouné.